

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6Csp/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217202326
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2018:4217202326.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: Y. K., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T. XXX/XX, Z. C., o zaplatenie 443,64 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 443,64 € spolu s úrokom z omeškania vo výške

- 5,25 % ročne zo sumy 291,46 € za obdobie od 15.3.2014 do zaplatenia,
 - 5,25 % ročne zo sumy 86,04 € za obdobie od 15.4.2014 do zaplatenia,
 - 5,25 % ročne zo sumy 66,14 € za obdobie od 16.5.2014 do zaplatenia
- a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca m á právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 15.2.2017 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 443,64 € s príslušenstvom a náhradu trov konania. Žalobu postavil na tom skutkovom tvrdení, že žalovaný neuhradil cenu za služby poskytnuté mu jeho právnym predchodcom, preto sa zaplatenia tejto sumy domáha súdnou cestou. Taktiež si uplatnil i príslušenstvo pohľadávky, a to úrok z omeškania z jednotlivých fakturovaných súm za poskytnuté služby až do zaplatenia a náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

2. Súd vo veci vydal dňa 5.5.2017 platobný rozkaz č.k. 6Csp/46/2017-47, ktorý však pre nemožnosť jeho doručenia do vlastných rúk žalovaného uznesením č.k. 6Csp/46/2017-62 zo dňa 14.11.2017 zrušil v celom rozsahu.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu opísané v podanej žalobe nepopieral.

4. Súd vo veci rozhodol v zmysle § 297 písm. b) CSP bez nariadenia pojednávania, keď po oboznámení sa s obsahom listín predložených v priebehu konania žalobcom a to zmluvou o poskytovaní verejných služieb, všeobecnými podmienkami, cenníkom, výzvou k úhrade, oznámením o postúpení pohľadávok, zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s prílohou, pokusom o zmier ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5. Zmluvou po postúpení pohľadávok zo dňa 22.9.2015 došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania zo spoločnosti O2 Slovakia, s.r.o. na žalobcu. Postúpená bola pohľadávka voči

žalovanému celkove vo výške 443,64 €. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené právnym predchodcom žalobcu písomným podaním zo dňa 13.10.2015.

4. Dňa 9.1.2014 uzatvoril žalovaný so spoločnosťou O2 Slovakia, s.r.o. zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému telekomunikačné služby a žalovaný bol povinný za tieto služby zaplatiť vyúčtovanú sumu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb a cenník.

5. Ako vyplynulo z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, predmetom postúpenia bola pohľadávka vo výške 291,46 € vyúčtovaná žalovanému faktúrou č. XXXXXXXXXXXXX s lehotou splatnosti dňa 14.3.2014, pohľadávka vo výške 86,04 € vyúčtovaná žalovanému faktúrou č. XXXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti dňa 14.4.2014 a pohľadávka vo výške 66,14 € vyúčtovaná žalovanému faktúrou č. XXXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti dňa 15.5.2014. Vyúčtovanú sumu žalovaný v deň splatnosti jednotlivých faktúr neuhradil.

6. Žalobca si v tomto konaní uplatnil na zaplatenie dlžnú sumu titulom služieb poskytnutých právnym predchodcom žalobcu žalovanému vyúčtovanú faktúrami splatnými v období mesiacov marec až máj 2014.

7. Žalovaný v priebehu konania skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne poskytnutia služieb jeho právnym predchodcom, porušenia jeho zmluvných povinností a ohľadne výšky pohľadávky nepopieral.

8. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom od 1.11.2011, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) tohto zákona podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu. Podľa ods. 12 písm. a) a b) účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095,21/4/1993, strana 29-34) túto smernicu je nevyhnuté využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť len, ak súd má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti, čiže určiť, či je podmienka nečestná. Iba takto je možné chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke.

Pri spotrebiteľských právnych vzťahoch sa použije právna úprava, ktorá je výhodnejšia pre spotrebiteľa a to bez ohľadu na to, či sa jedná o právny vzťah z Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka alebo iného zákona. Použitie práva výhodnejšieho pre spotrebiteľa vyplýva aj z nálezov, resp. z uznesenia Ústavného súdu SR z 19.06.2013, sp.zn. ÚS 402/2013.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 250/2007 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výroby alebo používa služby pre osobnú potrebu, alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti a predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka, alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách; členské štáty zabezpečia aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Jednou z týchto podmienok je aj „ neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa „ a s účinnosťou od 01. januára 2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky do Občianskeho zákonníka, a to zákonom č. 568/2007 Z.z.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

9. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol dňa 9.1.2014 záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXXXXXX. Táto zmluva bola uzavretá v zmysle zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách a na jej základe právny predchodca žalobcu žalovanému skutočne poskytol plnenie spojené s telekomunikačnými službami a žalovaný tieto služby aj využil, avšak cenu za služby celkovo vo výške 443,64 € neuhradil. Keďže žalovaný tieto skutkové tvrdenia žalobcu nepopieral, pričom súd tieto skutkové tvrdenia považoval za strany žalobcu za preukázané predloženými listinnými dôkazmi, súd podanej žalobe vyhovel. Žalovaného tiež zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania z jednotlivých vyúčtovaných súm počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti faktúr. Súd konštatuje, že nárok v časti o zaplatenie úroku z omeškania bol zo strany žalobcu uplatnený vo výške vyplývajúcej z § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

10. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. O výške trov konania rozhodne

po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

11. Lehotu na plnenie súd určil podľa § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.